

۲۰۴۱۱۲۱

ایلیاد

نویسنده: هومر

ترجمه: سعید نفیسی

www.ketab.ir

سرشناسه	: هومر، قرن ۹ ق.م.
عنوان و نام پدیدآور:	ایلیاد/ نویسنده هومر، ترجمه سعید نفیسی.
مشخصات نشر	: تهران: ذهن روشن، ۱۳۹۸
مشخصات ظاهری:	۵۹۲ ص.
شابک	: ۹۷۸-۶۲۲-۶۸۷۶-۱۱-۷
وضعیت فهرست نویسی:	فبا.
یادداشت	: کتاب حاضر در سال‌های مختلف توسط مترجمان و ناشران متفاوت منتشر شده است.
یادداشت	: واژه‌نامه.
موضوع	: شعر حماسی یونانی -- ترجمه شده به فارسی
موضوع	: افسانه‌ها و قصه‌های یونانی
موضوع	: آشیل (اساطیر یونانی)
موضوع	: جنگ تروا
زبان افزوده	: نفیسی، سعید، ۱۲۷۴-۱۳۴۵، مترجم
رده‌بندی کنگره	: ۸۸۳/۰۱ پ ۱۳۹۸ P۸۴۰۳۲
رده‌بندی دیوبی	: ۸۸۳/۰۱
شماره کتابشناسی ملی:	۵۲۰۹۳۸۵

ایلیاد

هومر

ترجمه: سعید نفیسی

ناشر: انتشارات ذهن روشن

تیراژ: ۵۰۰ نسخه

نوبت چاپ: اول، ۱۳۹۸

شابک: ۷۸-۶۲۲-۶۸۷۶-۱۱-۷

قیمت: ۷۰۰۰۰ تومان

تهران: میدان انقلاب، خیابان دانشگاه، کوچه رستمی، پلاک ۳۰

تلفن: ۶۶۴۸ ۹۰۳۷

فهرست

۵	دیباچه مترجم
۱۱	ایلیاد و اودیسه
۱۹	هومر و داستان جنگ تروا
۲۹	اساطیر یونان
۳۷	سرود نخستین
۶۱	سرود دوم
۹۱	سرود سوم
۱۰۷	سرود چهارم
۱۲۵	سرود پنجم
۱۵۵	سرود ششم
۱۷۳	سرود هفتم
۱۸۹	سرود هشتم
۲۰۷	سرود نهم
۲۲۹	سرود دهم
۲۴۷	سرود یازدهم
۲۷۳	سرود دوازدهم
۲۸۹	سرود سیزدهم
۳۱۵	سرود چهاردهم
۳۳۱	سرود پانزدهم
۳۵۵	سرود شانزدهم
۳۸۱	سرود هفدهم

۴۰۵.....	سرود هجدهم
۴۲۵.....	سرود نوزدهم
۴۳۹.....	سرود بیستم
۴۵۵.....	سرود بیست و یکم
۴۷۵.....	سرود بیست و دوم
۴۹۳.....	سرود بیست و سوم
۵۲۱.....	سرود بیست و چهارم
۵۴۷.....	ضمائم
۵۷۹.....	فهرست اعلام

دیباجه مترجم

در سده هجری سال پیش دو منظومه به زبان یونانی قدیم سروده شده که شاید بیش از هر اثر ادبی دیگر در سراسر جهان شهرت و اعتبار داشته باشد. منظومه اول را که باید «حماسه یونان قدیم» دانست به زبان یونانی «ایلیاس»^۱ یا «ایلیادوس»^۲ می نامند و وجه سبب آن از کلمه «ایلیون»^۳ یکی از نام های شهر «تروا»^۴ در آسیای صغیرست که «پروگرام»^۵ نیز به آن می گفته اند و یونانیان قدیم ده سال آن را شهرند کردند و سرانجام گشادند. آثار این شهر را اروپاییان در جایگاهی که اکنون به نام «حصار لیغ» دهکده ایست در نریه امروزی خفته اند. این حماسه منظوم بزرگ شامل بیست و چهار سرودست که هر یک از آن ها ایلیادوس نام دارد و به همین جهت همه کتاب را نیز به همین نام خوانده اند. در برخی زبان های اروپایی این کلمه را «ایلیاد» تلفظ می کنند و در عرف زبان فارسی نیز همین نام معروف شده است. منظومه دوم را به یونانی «ادوستوس»^۶ می نامند و این کلمه در برخی زبان های اروپایی «اودیسه»^۷ خوانده می شود و در زبان فارسی نیز بیشتر بدین نام معروف شده است. درباره اینکه گوینده این سخنان کیست و در چه زمانی و در چه مکان و آیا هر دو کتاب از یک سراینده است و یا از دو گوینده مختلف بسیار سخن رفته است و شمه ای از آن سخنان در این دیباجه و یا ضمایم کتاب خواهد آمد.

از دیرباز سراینده هر دو منظومه را یک تن دانسته و او را به زبان یونانی «اومیروس»^۸ و به زبان لاتین «هومروس»^۹ نامیده اند.

در کتاب‌های قدیم ما به رعایت اصل یونانی نام وی را «اومیروس» نوشته‌اند و در زبان‌های اروپایی به پیروی از زبان لاتین Homer و Homère ضبط کرده‌اند، به همین جهت در ایران امروز بیشتر به نام «همر» یا «هومر» معروف شده است. برخی احتمال داده‌اند که وی در قرن دهم پیش از میلاد زیسته باشد و هفت شهر مختلف یونان را زادگاه او دانسته‌اند.

عصر زندگی، هومر

سرایانای که ایلیاد و اوڈیسه را سروده پیداست که از دوران پهلوانی دور بوده و خود در زمانی می‌زیسته که مردم حسرت آن روزگاران پر از شگفتی و دلاوری را می‌خورده‌اند. با این‌گونه پیداست که هومر در همان زمانی که این وقایع روی می‌داده نمی‌زیسته است. هرودوت مورخ معروف می‌گوید: «به عقیده من هومر و «هزیود»^۱ (شاعر یونانی قرن هشتم پیش از میلاد) تنها چهارصد سال پیش از من زیسته‌اند». بنابراین گفته هومر معاصر لیکورگ^۲ قانونگذار معروف سپارت بوده که در قرن نهم پیش از میلاد زیسته است. بدین حساب سه قرن پس از تصرف شهر تروا در جهان بوده است. اما دانشمندانی که بی‌شان مصاب‌ترست عقیده دارند که تاریخ زندگی او را باید اندکی بالاتر از زمان لیکورگ برد و در حدود سال هزار پیش از میلاد قرار داد. چنانکه در اسناد قدیم گفته شد است که لیکورگ اشعار هومر را که در آن زمان در آسیای صغیر رایج بود، گرد می‌آورد و نسخه می‌داشت. از سوی دیگر پیداست در زمانی که این اشعار سروده شده شاهان زمانه لوه‌ای داشته‌اند، در یونان هنوز سلطنت موروث برقرار بوده و این شاهان از نژاد پهلوانان داستان بوده‌اند و هومر برای کام‌جویی و خوشامد این شاهان این اشعار درباره پهلوانان سروده است. اینکه هومر می‌گوید: «فرماندهی چند تن خوب نیست، باید تنها یک سرکرده و یک شاه در سرکار باشد» خود دلیل بر این نکته است زیرا که ناچار در حکومت دمکراسی که بعدها در یونان برقرار شده گوینده‌ای نمی‌توانسته است چنین سخنی از زبان اولیس بگوید.